

Život Panny Márie (III): Obetovanie Panny Márie

Cyklus o živote Panny Márie pokračuje textami na tému obetovania Panny Márie v chráme.

10.05.2020

Roky svojho detstva prežila Mária v tichosti, v súlade so svojou pokorou. Sväté Písmo nám o tomto období nehovorí nič. Kresťania si ale priali poznať život Márie dôkladnejšie. Bolo to legitímne prianie. A keďže

evanjeliá zachovávajú mlčanie až do Zvestovania, ľudová zbožnosť, inšpirovaná niektorými textami Starého i Nového zákona, si čoskoro vytvorila niekoľko jednoduchých príbehov, ktoré sa neskoršie objavili v umení, poézii a v kresťanskej spiritualite.

Jeden z nich, možno ten najreprezentatívnejší, je Obetovanie Panny Márie v chráme. Mária je svojimi rodičmi, Joachimom a Annou, ponúknutá Bohu v Jeruzalemskom chráme. Rovnako ako iná Anna, matka proroka Samuela, ponúkla svojho syna pre službu Bohu vo svätostánku, kde sa mu vzdávala sláva (porov. 1 Sam 1,21-28). A tak isto po rokoch Mária a Jozef priniesli do chrámu práve narodeného Ježiša, aby ho predstavili Pánovi (porov. Lk 2,22-38).

Z tohto obdobia života Panny Márie neexistujú žiadne historické

pramene, iba to, čo nám odovzdala tradícia. Prvý písaný text, ktorý sa zmieňuje o tejto udalosti – na ktorom stavajú viaceré svedectvá neskoršej tradície, – je Jakubovo protoevanjelium, apokryf z 2. storočia. „Apokryf“ znamená, že nepatrí ku kánonickým knihám inšpirovaným Bohom. Nevylučuje to ale, že niektoré z týchto príbehov majú v určitých bodoch pravdu. Cirkev začlenila túto epizódu do liturgie, pričom odstránila niektoré jej časti, ktoré boli pravdepodobne iba legendami. Sviatok Obetovania Panny Márie sa slávil prvýkrát v Jeruzaleme v roku 543. V 14. storočí prešiel sviatok do západnej Cirkvi, kde sa jeho liturgická spomienka ustálila na deň 21. novembra.

Mária v chráme. Celá jej krása a milosť – na duši i na tele bola plná krásy – bola pre Pána. To je teologický obsah sviatku Obetovania Panny Márie. A v tomto zmysle jej

liturgia vkladá do úst niektoré vety zo Starého zákona: „V (Božom) svätostánku som konala bohoslužbu. Tak som sa trvale usadila na Sione a na posvätnom mieste mám svoje spočinutie, lebo v Jeruzaleme mám vládnuť. V slávnom národe som zapustila korene v podiele môjho Boha, ktorý jemu patrí dedične, a medzi zástupom svätých mám príbytok.“ (Sir 24,14-16)

Rovnako ako Ježiš, keď bol obetovaný v chráme, i Mária ďalej žila s Joachimom a Annou obyčajný život. Tam, kde Ona prebývala – podriadená svojim rodičom a vyrastajúca až do dospelosti, – tam bola plná milosti (Lk 1,28), so srdcom pripraveným pre bezvýhradnú službu Bohu a všetkým ľuďom z lásky k Bohu.

Panna dozrievala pred Bohom a ľuďmi. Nikto si na jej správaní nevšimol nič mimoriadne, i keď bola

bezpochyby predmetom záujmu tých, ktorí žili v jej blízkosti, lebo svätosť vždy priťahuje. O to viac, že bola „Celá svätá“. Bolo to dievča usmievavé, pracovité, vždy pohrúžené v Bohu a všetci v jej blízkosti sa cítili dobre. Keď sa modlila, ako dobrá znalkyňa Svätého Písma často prechádzala prorockými, ktoré oznamovali príchod Spasiteľa. Prorocká naplňali jej život, boli predmetom jej rozjímaní a predmetom jej rozhovorov. Toto jej vnútorné bohatstvo sa neskôršie prejavilo v Magnifikáte, krásnom chválospeve, ktorý predniesla, keď ju pozdravila sesternica Alžbeta.

V Panne Márii bolo všetko zamerané na Najsvätejšie človečenstvo Ježiša Krista, ktorý je skutočným chrámom Božím. Sviatok Obetovania Panny Márie je vyjadrením výnimočnej príslušnosti Panny Márie Bohu, úplného odovzdania jej duše a tela

tajomstvu spásy, čo je tajomstvo
priblíženia sa Stvoriteľa tvorstvu.

„Ako céder na Libanone som vyrástla
do výšky, ako cyprus na vrchu Sion.
Vyrástla som ako palma v Engadi,
(som) ako ružový sad v Jerichu; ako
utešená oliva na rovinách; tak sa
vznášam ako platan pri vodách (na
námestiach).“ (Sir 24,17-19)

V blízkosti Panny Márie kvitla láska k
Bohu. Sama zostávala bez
povšimnutia, pretože konala
obyčajné, každodenné práce,
drobnosti plné lásky.

J.A. Loarte

HLAS SVÄTCOV

Panna Mária sa obetovala Bohu
bezodkladne, bez váhania a úplne
bez výhrad

Nebolo a nebude väčšej a dokonalejšej obety, prinesenej Bohu od obyčajného tvora, nad obetu trojročného dievčatka Márie. V tomto veku prišla do chrámu, aby mu obetovala nie kadidlo alebo zvieratá alebo hrivny zlata, ale seba samu v dokonalej obete, zasväcujúc sa ako ustavičná žertva k jeho cti.

Porozumela Božiemu hlasu, ktorý ju v tej chvíli volal, aby sa zasvätila jeho láske, týmito slovami: „Hor’ sa, priateľka moja, holubica moja, krásava moja a pod!“ (Pies 2, 10). Pán teda chcel, aby od tej chvíle zabudla na svoju vlasť, na svojich rodičov a na všetko a starala sa len o lásku k nemu a o jeho zaľúbenie: „Čuj, dcéra, a pozoruj nakloň svoj sluch, zabudni na svoj ľud a na dom svojho otca“ (Ž 45, 11). A ona hneď ochotne poslúchla Boží hlas.

Iste z lásky k tomuto vznešenému dievčatku Vykupiteľ urýchlil svoj príchod na svet. Pretože sa z pokory

nepokladala ani za hodnú byť služobnicou Božej Matky, bola vyvolená za túto matku. Vôňou svojich čností a svojimi modlitbami pritiahla Božieho Syna do svojho panenského lona. Preto ju nazval božský Snúbenec hrdličkou:

„Hrkútanie hrdličky počuť v našom kraji“ (Pies 2, 12). Lebo ako hrdlička milovala vždy samotu a žila na tejto zemi ako na púšti. Okrem toho, ako hrdlička s kvílením poletuje po nivách, tak Panna Mária v súcite s útrapami padlého sveta vzdychala v chráme a vyprosovala od Boha vykúpenie pre všetkých. S akou vrúcnosťou a s akým zanietením prednášala Bohu v chráme plač a vzdychy prorokov, aby zoslal Vykupiteľa: „Pošlite baránka vládcovi zeme...“ (Iz 16, 1) „Roste, nebesá, zhora, z oblakov nech prší pravda.“ (Iz 45, 8) „Keď si robil divy, zostúpil si, hoc sme nečakali, pred tvojou tvárou sa triasli vrchy.“ (Iz 64, 2)

Slovom, Boh mal radosť, keď videl, ako toto dievčatko neprestajne vystupuje k vyššej a vyššej dokonalosti ako stĺp kadidlového dymu, voňajúc všetkými čnosťami:

„Čože je to, čo stúpa zo stepi sťa mrákavy dymu – v záplave vône myrhy a kadidla a všakových práškov voňavých?“ (Pies 3, 6)

Sofrónius hovorí: „Toto dievčatko bolo naozaj rozkošnou Pánovou záhradou, lebo v nej Boh nachádzal všetky druhy kvetov a všetky vône čností.“ Svätý Ján Zlatoústý tvrdí, že Boh si preto vyvolil Pannu Máriu za svoju matku na zemi, lebo tu nenašiel svätejšiu a dokonalejšiu pannu nad Máriu, ani dôstojnejší príbytok nad jej presväté lono, ako poznamenáva svätý Bernard. To isté hlása svätý Anton: „Ak mala byť blahoslavená Panna vyvolená a určená k dôstojnosti Božej Matky, musela vynikať takou vysokou a úplnou dokonalosťou, že v tom

ohľade prevyšovala všetko ostatné tvorstvo.“

Sväté dievčatko Mária sa teda oddalo a obetovalo Bohu v chráme bezodkladne a úplne. Darujme sa dnes aj my bez váhania a bez výhrad Panne Márii a prosme ju, aby nás obetovala Bohu. Pán nás neodmietne, keď uvidí, že sa obetujeme rukami tej, ktorá bola živým chrámom Ducha Svätého, rozkošou svojho Pána a vyvolenou matkou večného Slova. Dôverujme pevne tejto vznešenej a uznanlivej Panej, ktorá s veľkou štedrosťou spláca prejavy oddanosti svojich ctiteľov.

Sv. Alfonz Mária de Liguori, Slávna si, Mária, Časť II., Úvaha III.

Uplynulo už takmer tridsať rokov odvtedy, čo Boh vložil do môjho srdca túžbu prinášať ľuďom každého stavu, postavenia či povolania učenie, podľa ktorého každodenný

život môže byť svätý a naplnený Bohom, a že Boh nás volá, aby sme posväcovali bežné záležitosti vo svojom živote, lebo tam sa nachádza kresťanská dokonalosť. Keď budeme kontemplovať Máriin život, ešte raz sa nad tým zamyslime.

Nezabúdajme, že skoro všetky dni, ktoré Matka Božia strávila na zemi, prebiehali veľmi podobným spôsobom ako dni iných miliónov žien starajúcich sa o svoju rodinu, výchovu detí, domáce práce. Mária posväcuje aj to najmenšie, to, čo mnohí mylne považujú za bezvýznamné a bezcenné: každodennú prácu, drobné prejavy pozornosti milovaným osobám, rozhovory a návštevy príbuzných a priateľov. Požehnaná to normálnosť, ktorá môže byť naplnená takou veľkou Božou láskou!

Práve o tomto je Máriin život, o jej láske. O láske dovedenej až do

krajnosti, až do úplného zabudnutia na seba samú, spokojnú s tým, že je tam, kde ju chce mať Boh a svedomito plniacu jeho vôľu. Preto ani jej najmenšie gesto nikdy nie je rutinné, ale vždy sa ukáže byť zmysluplné. Mária, naša Matka, je pre nás príkladom i cestou. Musíme sa snažiť byť ako ona, v konkrétnych podmienkach, ktoré nám Boh určil pre náš život.

Sv. Josemaría Escrivá de Balaguer, Íst s Kristom, bod 148

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/zivot-
panny-marie-iii-obetovanie-panny-
marie/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/zivot-panny-marie-iii-obetovanie-panny-marie/) (10.08.2025)